

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Γ' - Ἔτος ΙΖ'
Ἀριθμ. φύλλου 708³

Κυριακὴ ΙΒ' Λουκᾶ (Λουκ. 17,12-19)
16 Ἰανουαρίου 2022 (2000, 2013²)

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

Εὐγνωμοσύνη

«Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ εὐχαριστῶν αὐτῷ» (Λουκ. 17,15-16)

Ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία, ἀγαπητοί μου, ἐώρτασε τὴ μεγάλη ἐορτὴ τῶν Θεοφανείων. **Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς βαπτίσθηκε** στὸν Ἰορδάνη καὶ τότε φανερώθηκε τὸ μυστήριον τῆς ἁγίας Τριάδος. Πατήρ, Υἱὸς καὶ ἅγιον Πνεῦμα, ἐλέησον τὸν κόσμον!

Μετὰ τὴ βάπτισι στὸν Ἰορδάνη ὁ Χριστὸς **πῆγε στὴν ἔρημο**, ποὺ εἶνε τὸ μεγάλο πανεπιστήμιον. Ἐκεῖ ἡ ψυχὴ ἀποκτᾷ φτερά. Καὶ τί ἔκανε στὴν ἔρημον ὁ Χριστός; Ἐκεῖ ὁ σατανᾶς τοῦ ὑπέβαλε **τρεῖς πειρασμούς**, καὶ ὁ Χριστὸς καὶ στοὺς τρεῖς τὸν νίκησε.

Καὶ μετὰ τὴν ἔρημον ὁ Χριστὸς **ἄρχισε τὸ κοσμοσωτήριον ἔργο του** ὡς παγκόσμιος **Διδάσκαλος** καὶ ὡς παγκόσμιος **Ἰατρός**. Ἀφ' ἐνὸς διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ ἀφ' ἐτέρου διὰ τῶν θαυμάτων του θεράπευε τὰ ψυχικὰ καὶ τὰ σωματικὰ νοσήματα τῶν ἀνθρώπων.

Ἕνα ἐπεισόδιον ἀπὸ τὴν δημοσίαν ζωὴν τοῦ Χριστοῦ ἀναφέρει τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιον.

Σὲ κάποιο ἔρημον μέρος τῆς Ἁγίας Γῆς, σὲ μιὰ σπηλιά, ζοῦσαν **δέκα ἄνθρωποι**. Ἦσαν ἀσθενεῖς σοβαρά. **Ἐπασχαν** ἀπὸ τὴ φοβερὴ νόσον τῆς **λέπρας**.

Εἶχαν φαγούρα στὸ κορμί, στὸ δέρμα. Ἦταν γεμάτοι πληγές, ποὺ ἔβγαζαν πύον καὶ αἷμα. Ἀπὸ τὴ λέπρα σάπιζαν τὰ δάχτυλα, τὰ χέρια, τὰ πόδια τους· σάπιζαν τὰ αὐτιά, οἱ μύτες, ἄλλα μέλη τους, καὶ ἔπεφταν. Καὶ **ὅταν πάσχη κανεὶς ἀπὸ λέπρα παραμορφώνεται**· ὁ πιὸ ὁμορφος ἄντρας καὶ ἡ πιὸ ὁμορφὴ κοπέλλα γίνονταν ἄσχημοι. Δὲν μπορούσαν νὰ ἡσυχάσουν· οὔτε νὰ κοιμηθοῦν.

Ἡ ἀσθένεια αὐτὴ, ἡ λέπρα, ποὺ ταλαιπωροῦσε καὶ βασάνιζε πολλοὺς **τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ἦταν ἀνίατη**, δὲν θεραπευόταν. Ἐπειτα, στὶς ἡμέρες μας, βρέθηκε –δόξα τῷ Θεῷ– τὸ

φάρμακο καὶ τώρα θεραπεύεται. Τότε ὅμως γιὰ τὸ λεπρὸ δὲν ὑπῆρχε ἐλπίδα θεραπείας.

Ἀλλὰ καὶ κάτι ἀκόμα χειρότερον. Ἡ ἀρρώστια αὐτὴ **ἦταν μεταδοτικὴ**. Ἕνας λεπρὸς μπορούσε μὲ τὴ συναναστροφὴ νὰ μεταδώσῃ τὴν ἀσθένειά του, νὰ κολλήσῃ τὴ λέπρα καὶ σ' ἄλλους καὶ τὸ κακὸ νὰ μεταδοθῇ σ' ἓνα ὀλόκληρον χωριό. Γι' αὐτὸ ἐλάμβαναν μέτρα καὶ **ἀπομόνωναν τοὺς λεπρούς**. Τοὺς ἔδιωχναν μακριὰ ἀπὸ τὴν κοινωνία, ἀπὸ τὴ γυναῖκα καὶ τὰ παιδιά τους. Δὲν εἶχε δικαίωμα κανεὶς νὰ τοὺς πλησιάσῃ καὶ νὰ τοὺς συναναστραφῇ. Τοὺς κρεμοῦσαν στὸ λαιμὸ κουδούνια, ὅπως στὰ γίδια, νὰ χτυποῦν καὶ νὰ προειδοποιοῦν τοὺς ἄλλους ν' ἀπομακρύνωνται, νὰ φεύγουν ἀπὸ κοντὰ τους.

Οἱ δέκα αὐτοὶ δυστυχισμένοι λεπροὶ **δὲν πιά εἶχαν ἄλλη ἐλπίδα**· περίμεναν μόνον τὸ θάνατον ὡς λυτρωτὴ τῶν πόνων τους.

Ἀλλ' ὅταν εἶδαν ἀπὸ μακριὰ τὸ Χριστό, κάτι σκίρτησε μέσα τους, **μιὰ ἐλπίδα καὶ μιὰ πίστι μεγάλη** φύτρωσε στὴν καρδιά τους. Εἶχαν ἀκούσει τόσα πολλὰ γι' αὐτόν, καὶ ἔλεγαν· Μόνον ὁ Χριστὸς μπορεῖ νὰ μᾶς κάνῃ καλὰ! Τώρα λοιπόν, ἐπειδὴ δὲν μπορούσαν νὰ τὸν πλησιάσουν σωματικὰ, τὸν πλησίασαν μὲ τὴν κραυγὴ τους. Ἐνωσαν καὶ οἱ δέκα τὴ φωνή τους, ἔκαναν τὰ λαρυγγία τους σάλπιγγες, καὶ **φώναζαν συνεχῶς**. Τί φώναζαν; Μακάρι κ' ἐμεῖς νὰ φωνάζαμε τὰ λόγια ποὺ ἔλεγαν ἐκεῖνοι οἱ λεπροί. Ἐλεγαν **δυὸ λέξεις**· «**Ἐλέησον ἡμᾶς**» (Λουκ. 17,13).

Τὸ ἴδιο λέμε κ' ἐμεῖς σήμερα, «**Κύριε, ἐλέησον**». Ἀλλὰ **πόση διαφορὰ ἔχει τὸ δικό μας «Κύριε, ἐλέησον» ἀπὸ ἐκεῖνο!** Στὴν θεία λειτουργία, ἀπ' τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος, ἐξήντα καὶ πλέον φορές λέμε τὸ «**Κύριε, ἐλέησον**». Τὸ λέει ὁ ψάλτης, ἀλλὰ πόσο τὸ αἰσθάνεται;

Κ' ἡμεῖς ὅλοι τὸ ἴδιο εἴμαστε· καὶ ἡ δική μας καρδιά Βόρειος Πόλος εἶνε. Ἐκεῖνο τὸ «Ἐλέησον ἡμᾶς» τῶν λεπτῶν ἦταν φωτιά. Σπανίως ἄνθρωποι προσεύχονται τόσο φλογερά. Ἐνα «Κύριε, ἐλέησον», ὅταν βγαίνει ἀπ' τὴν καρδιά, γεμᾶτο πίστι, ἀξίζει παραπάνω ἀπὸ χιλιάδες ἄλλες προσευχές ποὺ λέγονται κοιμισμένα· κάνει θαύματα, τὰ ἄστρα κατεβάζει στὴ γῆ – αὐτὴ εἶνε ἡ πίστι μας.

Τὸ «Κύριε, ἐλέησον», ποὺ φώναξαν οἱ δέκα λεπτοί, ἔκανε τὸ μεγάλο θαῦμα ποὺ περιγράφει τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο· **θεραπεύτηκαν** ἀπὸ τὴν ἀνίατη ἀσθένεια!

Πότε θεραπεύτηκαν; Ὁ Χριστὸς τοὺς εἶπε νὰ πάνε στοὺς ἱερεῖς. Δείχνει κι αὐτό, ὅτι ὁ Κύριός μας δὲν κατήργησε τὸν θεσμό τῆς ἱερωσύνης. Τοὺς ἔστειλε στοὺς ἱερεῖς, γιὰ νὰ διαπιστώσουν ἐκεῖνοι τὴ θεραπεία. Καὶ ἐνῶ, ὑπακούοντας στὸν Ἰησοῦ, ξεκίνησαν, τότε ἐκεῖ, **πηγαίνοντας στοὺς ἱερεῖς**, ἔγινε τὸ θαῦμα· οἱ πληγῆς ἔκλεισαν καὶ τὸ δέρμα τους, ποὺ προκαλοῦσε ἀηδία, ἔγινε καθαρὸ καὶ ἀπαλὸ σὰν βελουδο, σὰν τοῦ μικροῦ παιδιοῦ. Οὔτε ἓνα στίγμα ἀπὸ τὴν ἀσθένεια δὲν ἔμεινε.

Θεραπεύτηκαν, ἦταν πιά πεντακάθαροι. **Τί ἔπρεπε τώρα νὰ κάνουν;** Ὑστερα ἀπ' αὐτὸ τὸ θαῦμα ἔπρεπε νὰ πάνε καὶ οἱ δέκα στὸ Χριστὸ καὶ **νὰ τοῦ ποῦν ἓνα μεγάλο εὐχαριστῶ**.

Ἀλλὰ δὲν πῆγαν. **Μόνο ἓνας** τὸ θεώρησε καθήκον καὶ ὑποχρέωσί του νὰ πῇ εὐχαριστῶ στὸν Εὐεργέτη τους. Ἔπρεπε στὰ πόδια τοῦ Κυρίου καὶ τὸν εὐχαρίστησε γιὰ τὸ καλὸ ποὺ τοῦ ἔκανε. Καὶ αὐτὸς δὲν ἦταν ντόπιος, ἀλλὰ ξένος, ἀπὸ τὴν ἐπιμιξία τῶν Ἰουδαίων μὲ ἄλλα εἰδωλολατρικὰ ἔθνη. Ἦταν **Σαμαρείτης**.

Ὁ Χριστὸς, βλέποντας ὅτι ἀπουσιάζουν οἱ ἄλλοι, τοῦ λέει· Ἐγὼ δέκα ἐκαθάρισα, **οἱ ἄλλοι ἐννέα ποῦ εἶνε;** Δὲν αἰσθάνθηκαν τὴν ἀνάγκη νὰ ποῦν ἓνα εὐχαριστῶ;

* * *

Αὐτό, ἀγαπητοί μου, εἶνε τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο καὶ μᾶς διδάσκει τὴν **εὐγνωμοσύνη**. Στὸν κόσμον αὐτὸν ποὺ ζοῦμε, πρέπει **νὰ ἔχουμε εὐγνώμονα καρδιά**. Γιατὶ πολλές εὐεργεσίες δεχόμαστε συνεχῶς.

Πρῶτα - πρῶτα νὰ ἔχουμε εὐγνωμοσύνη στὸν πατέρα καὶ στὴ μάνα μας, στοὺς **γονεῖς** μας, ποὺ μᾶς γέννησαν, κοπίασαν γιὰ τὴ μόρφωσι καὶ τὸ καλὸ μας ἐν γένει. Εὐγνωμοσύνη στοὺς **δασκάλους** καὶ τοὺς καθηγητὰς μας, ποὺ μᾶς ἔμαθαν γράμματα καὶ μᾶς δίδαξαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ. Εὐγνωμοσύνη πρὸς τοὺς **ιερεῖς** μας, οἱ ὁποῖοι μὲ τὰ μυστήρια τῆς Ἐκ-

κλησίας μᾶς ἀγιάζουν. Εὐγνωμοσύνη **σὲ κάθε ἄνθρωπο** ποὺ μᾶς κάνει κάποιο καλὸ.

Σὰς ἐρωτῶ· εἴμαστε εὐγνώμονες; Ὁχι. Ἡ **ἀχαριστία** εἶνε γνώρισμα τῆς κοινωνίας μας. Ἀχάριστοι εἶνε οἱ ἄνθρωποι. Ὅ,τι καλὸ νὰ τοὺς κάνης, δὲν αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκη νὰ ποῦν εὐχαριστῶ. Ἔσβησε πλέον ἀπὸ τὰ χεῖλη τῶν ἀνθρώπων τὸ εὐχαριστῶ.

Ἀλλὰ ἡ μεγάλη ἀχαριστία τοῦ ἀνθρώπου ἐκδηλώνεται **στὸν κατ' ἐξοχὴν εὐεργέτη** του, τὸν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό, ποὺ εἶνε παραπάνω κι ἀπὸ τὴ μάνα καὶ τὸν πατέρα καὶ ἀπὸ τὸν ἱερέα κι ἀπὸ κάθε ἄλλον εὐεργέτη.

Ὅλα ὁ Θεὸς τὰ δίνει. Κάθε ἀκτίνα τοῦ ἡλίου, ὃ ἀχάριστε ἄνθρωπε, ποὺ ταξιδεύει καὶ σοῦ ἔρχεται ἀπὸ τόσο μακριά, εἶνε μιὰ εὐεργεσία τοῦ Θεοῦ. Κάθε σταγόνα, ποὺ πέφτει πάνω στὴ γῆ καὶ κάνει τοὺς κάμπους νὰ πρασινίζουν καὶ ν' ἀνθίζουν, τοῦ Θεοῦ εἶνε. Εὐλογία Θεοῦ εἶνε κάθε φύλλο, κάθε λουλούδι, κάθε χορτάρι ποὺ φυτρώνει στὴ γῆ. Εὐλογία Θεοῦ εἶνε κάθε πουλὶ ποὺ κελαηδᾷ στὸ δάσος καὶ κάθε ὁμορφιὰ τῆς γῆς.

Ὅταν λοιπὸν βλέπεις κι ἀκοῦς τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ, **πὲς ἓνα εὐχαριστῶ** σ' αὐτόν. «Ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε» (Α' Θεσ. 5,18). Νὰ εἴμαστε ὄχι τέρατα – ἀγνώμονες, ἀλλὰ εὐγνώμονες.

Ἀπορῶ, πῶς μᾶς κρατᾷ ὁ Θεὸς καὶ δὲν διατάζει, νὰ σεισθῇ ἡ γῆ καὶ νὰ γίνουν ἐρείπια τὰ πάντα. Καθόμαστε **στὸ τραπέζι** κ' ἔχουμε μπροστὰ μας τὰ πάντα, ψωμὶ κρέας φρούτα καὶ τόσα ἄλλα –τὴ στιγμή ποὺ πεινοῦν χιλιάδες ἄνθρωποι– κ' ἡμεῖς οὔτε ἓνα σταυρὸ δὲν κάνουμε. Δὲν κάνουμε προσευχὴ στὸ τραπέζι, δὲν κάνουμε καὶ **στὸ δωμάτιο**, οὔτε τὸ πρωὶ οὔτε τὸ βράδυ. Ἀχαριστία! Καὶ ἡ ἀχαριστία φαίνεται πιὸ φοβερὴ – πότε· ὅταν πολλοὶ ἀνοίγουν τὸ στόμα τους καὶ **βλαστημᾶνε τὸ Θεό**. Συμπεριφέρονται σὰν τὰ λυσσασμένα σκυλιὰ, ποὺ δὲν γνωρίζουν τὸ ἀφεντικό τους ἀλλὰ τὸ δαγκώνουν. Ἔτσι κ' ἡμεῖς δαγκώνουμε τὸ ἀφεντικό μας, τὸ Χριστὸ καὶ Θεό μας.

Τὸ σημερινό, λοιπόν, εὐαγγέλιο μᾶς διδάσκει, ἀδελφοί μου, **νὰ μιμηθοῦμε** ὄχι τοὺς ἐννέα ἀχάριστους ἀλλὰ **τὸν ἓνα**, αὐτὸν ποὺ εἶπε τὸ εὐχαριστῶ στὸ Χριστό, κ' ἐκεῖνος τὸν εὐλόγησε καὶ τοῦ εἶπε «**Ἀναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε**» (Λουκ. 17,19). Ἄς ἐξετάσουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας. Μὴ φανοῦμε κ' ἡμεῖς ἀχάριστοι στὸν Σωτῆρα καὶ Εὐεργέτη μας, ἀλλ' ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς μας νὰ εὐγνωμονοῦμε τὸν Ὑψιστο γιὰ ὅλα τ' ἀγαθὰ ποὺ μᾶς δίνει· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**

Ἀπομαγνητοφωνημένη ὁμιλία, ἡ ὁποία ἔγινε στὸν ἱ. ναὸ Ἁγ. Γεωργίου πόλεως Φλωρίνης τὴν 15-1-1984. Καταγραφή καὶ σύντμησης 16-1-2000· ἐπανεκδόσεις πρώτη 2013, δεύτερη 20-12-2021.

Τὸ φυλλάδιο διανέμεται ἀπὸ τὸν Ἑραποσολικὸ Σύνλογο Κυριακῆς, τηλ: 23510 22183 – Κατερίνη,

μὲ τὴν εὐλογία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Στὸ διαδίκτυο στὸν ἰστότοπο: <http://www.iskiriaki.com>